

Nedeľa po Vianociach 2020 Závažná Poruba – 5. Mojž. 33, 1-3

„Toto je požehnanie, ktorým Boží muž Mojžiš požehnal Izraelcov pred svojou smrťou. Riekol: Vskutku miluješ svoj ľud. Všetci jeho svätí sú v Tvojej ruke, kladú sa k Tvojim nohám, budú sa učiť z Tvojich slov.“

Život človeka sa často prirovnáva k púti. V tomto prirovnaní je hlboká pravda. Všetci sme naozaj pútnikmi. Putujeme od kolísky až po hrob. Pravdivosť tohto tvrdenia si uvedomujeme zvlášť na zvrate rokov. Nedeľa po Vianociach je zároveň aj poslednou nedeľou v odchádzajúcom roku. A tak je čas v túto poslednú nedeľu sa pristaviť, zamyslieť sa nad tým čo máme za sebou a myslieť aj na budúcnosť. Môže nám k tomu pomôcť aj slovo, ktoré predstavuje Mojžiša na sklonku života, ako pripomína budúcnosť svojho ľudu, ktorý bude putovať, bojovať a žiť po jeho smrti.

Izraelci prešli dlhý úsek cesty pod Mojžišovým vedením a jeho prostredníctvom pod vedením Božím. Mali za sebou ťažké a poučené skúsenosti. Prežili nejednu obavu a sklamanie. Dostalo sa im aj veľa dôkazov Božej moci, pomoci a milosti. Všetko to bolo treba pripomínať i s tým úmyslom, aby sa na to nezabudlo a aby na to nezabudli ani pokolenia budúce. Odchod Mojžišov bol k tomu tou najvhodnejšou príležitosťou. On končil svoju činnosť a účtoval z nej pred Bohom i pred ľuďmi.

Kto by bol mohol a smel zabudnúť na prítomnosť Božiu na Sinaji? Na horách i rovinách i na púšti mohli spoznávať Božiu moc a dostávala sa im Božia pomoc. Kto by mohol pochopiť a vysvetliť Božiu lásku, lásku svätého Boha k potkynajúcemu sa, hriešnemu ľudu?

Dajme si toto všetko do súvisu s končiacim sa rokom, alebo aj s celým našim doterajším životom. Zamyslime sa nad svojimi životnými skúsenosťami! Spomínajme - a aj naše spomienky môžu byť pre nás zdrojom mnohého požehnania. Boh nás tiež miloval, viedol a ochraňoval. Dával nám, čo sme potrebovali. Iste mnohých viedol aj skúškami, ba v tejto chvíli skúša celý svet. Nie jedno srdce sa chveje, mnohé srdcia následkom pandémie plaču, lebo nám to strpčuje život. Či je však Boh príčinou tohto zlého? Či prestal milovať tých, ktorí sa stali obeťou tejto choroby? Iste, z úst mnohých bolo počuť, že si to zaslúžime. Nie bratia a sestry, Boh nie je Bohom nejakej pomsty a zlomyseľnosti. Aj Vianoce nám zvestujú, že je Bohom lásky, ktorý sa zmilováva nad človečenstvom. Dokázal to pri Mojžišovi aj tým, že smrťou Mojžišovou sa nekončí Božie dielo a požehnanie, ale bude pokračovať. Boh bol rozhodujúcim činiteľom života svojho ľudu v minulosti, na Neho sa možno spoliehať a od Neho veľa, ba všetko očakávať i v budúcnosti. Nielen Mojžišovi dal poznať svoje cesty ale aj nám. Sme ľuďom, ktorému Boh z lásky žehnal, ku ktorému prichádzal, ktorému svietil v rozličných temnotách a ukazoval cestu, po ktorej máme kráčať. Len krátky čas prejde a aj tento rok bude patriť minulosti. Boh však nie je len Bohom minulosti, ale cez

prítomnosť aj budúcnosti. Môžeme s istotou povedať, že nie nám, ale Jemu patrí budúcnosť. Mojžiš už nemohol myslieť na svoju budúcnosť. Zaslúbená zem čakala na tých, ktorých viedol. On mal prejsť do večnej zaslúbenej zeme. Mohol odísť vo viere, že jeho ľud je v Božích rukách. A tento ľud si to uvedomoval v pokore a svojej nedokonalosti. Tento ľud chcel byť aj v budúcnosti Božím ľudom. A Boh dal sľub, dal svoje slovo požehnanie. Len sa držať tohto slova, počúvať ho a riadiť sa ním. Boh nevyčerpal mieru svojich možností a nekončí sa Jeho milosrdenstvo. Preto ani my ešte nekončíme, ale chceme pokračovať. Nechceme sa len obzerať do minulosti a len spomínať, ale máme aj plány a aj nádej do budúcnosti. Mojžiš dával pre budúcnosť pokoleniam požehnanie. Dával na vedomie každému, že Boh s ním počíta a že mu určuje úlohu vo svojom pláne budúcnosti. Aj my sa cíťme oslovení a na budúcnosť, ktorej ideme ak dá Pán v ústrety, pozerajme ako na novú a ďalšiu príležitosť k práci a k snahám za všetko dobré, pekné a šľachetné. My máme dokonalejšieho vodcu ako je Mojžiš. Na našej ceste nás vedie Pán Ježiš. Nezabudnime, čo Boh pre nás skrze narodeného Ježiša vykonal.

Boh chce, aby sme sa mali dobre. Chce nás uviesť do „zaslúbenej zeme“. To znamená tak usporiadať náš život, aby sme boli spokojní a šťastní. Chce, aby sme žili bez bázne a strachu, v pokoji, v dorozumení a svornosti. On nás chce bohato požehnávať. Prijmime toto Jeho požehnanie.

Modlitba: Zvelebujeme Tvoje sväté meno, Hospodine, Pane náš, a ďakujeme Ti za uistenie, že sme v Tvojej ruke my aj naše časy, ktoré nám vymeriavaš. Odpusť, keď pochybujeme o Tvojej vernosti, o Tvojej starostlivosti a láske. Odpusť, keď Ti nedôverujeme a zabúdame na teba. V dôvere sa obraciame na teba a poddávame sa Tvojej svätej vôli. Otče náš...